

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Jana Šmakala (zpravodaj) a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha,

žalovaný: **město Rokycany,**
sídlem Masarykovo náměstí 1, Rokycany,

**o žalobě na zrušení části usnesení Rady města Rokycany č. 14187 ze dne 8. 12. 2020
a o změně návrhu spočívající ve změně předmětu řízení,**

takto:

- I. Změna žaloby spočívající v záměně napadené druhé odrážky bodu 2 usnesení Rady města Rokycany č. 14187 ze dne 8. 12. 2020 za první odrážku bodu 2 usnesení Rady města Rokycany č. 15143 ze dne 5. 12. 2022 se nepřipouští.
- II. Žaloba se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení části usnesení Rady města Rokycany č. 14187 ze dne 8. 12. 2020 upravující systém vyhrazených parkovacích míst formou nájmu pozemku. V Rokycanech byla vyhrazená parkovací místa řešena ve třech různých kategoriích: (odrážka 1) formou nájmu pozemku za cenu 20 000 Kč na rok a jedno parkovací místo, (odrážka 2) formou nájmu pozemku za cenu 10 000 Kč na rok a jedno parkovací místo pro žadatele, kteří jsou držiteli průkazu ZTP, a (odrážka 3) formou výpůjčky pozemku pro žadatele, kteří jsou držiteli průkazu ZTP/P.
2. Žalobce převzal argumentaci veřejného ochrance práv a dospěl k závěru, že tento systém je diskriminační vůči držitelům průkazu ZTP, neboť v rozporu s § 3 odst. 2 antidiskriminačního zákona ve spojení s čl. 2 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením (č. 10/2010 Sb. m. s.) nezohledňuje individuální situaci jednotlivých žadatelů – držitelů průkazu ZTP, a *zvýhodňuje je tedy nedostatečně*. Držitelé průkazu ZTP tím mají být nepřímo diskriminováni.

3. Postupem podle § 124 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), vyzval žalobce město Rokycany k nápravě buď zrušením napadené části usnesení (bod 2, druhá odrážka) anebo jeho úpravou, např. doplněním o oprávnění odboru rozvoje města přijmout přiměřená opatření dle § 3 odst. 2 antidiskriminačního zákona.
4. Město Rokycany takový postup odmítlo, neboť úpravu systému vyhrazených parkovacích míst pro držitele průkazu ZTP za zvýhodněnou cenu nepovažovalo za protiprávní. Ministerstvo tak rozhodnutím ze dne 9. 11. 2022 pozastavilo výkon druhé odrážky bodu 2 usnesení č. 14187 a stanovilo městu Rokycany lhůtu k nápravě, která následně marně uplynula.

II. Řízení před soudem

5. Žalobou podle § 67 písm. a) s. ř. s. ve spoj. s § 124 odst. 3 obecního zřízení žalobce navrhl zrušení druhé odrážky bodu 2 usnesení Rady města Rokycany č. 14187 ze dne 8. 12. 2020, neboť ji považoval za nepřímou diskriminační vůči držitelům průkazu ZTP a rozpornou s § 3 odst. 2 antidiskriminačního zákona ve spojení s čl. 2 Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením.
6. Po podání žaloby přijala Rada města Rokycany usnesení č. 15143 ze dne 5. 12. 2022, kterým nahradila celý bod 2 usnesení Rady města Rokycany č. 14187 ze dne 8. 12. 2020 formálně novou úpravou systému vyhrazených parkovacích míst.
7. Na výzvu soudu žalobce sdělil, že tato nová úprava jen odstranila původní zvýhodnění pro držitele průkazů ZTP. Neodstranila tak vytýkanou nepřímou diskriminaci, ale situaci ještě zhoršila. Původně nedostatečně zvýhodnění držitelé průkazů ZTP nyní nejsou zvýhodnění vůbec.
8. Protože úprava původně napadená žalobou tím však byla odstraněna, žalobce konstatoval, že soud ji nyní nemůže přezkoumat. Navrhl tedy, aby soud přezkoumal novou úpravu plynoucí z usnesení rady č. 15143 ze dne 5. 12. 2022 přímo, nebo aby soud připustil změnu žaloby spočívající ve změně předmětu řízení právě na usnesení č. 15143 ze dne 5. 12. 2022.
9. Podle žalobce totiž Rokycany postupovaly účelově a nahrazením staré úpravy novou úpravou bez požadované obsahové změny se jen snaží vyhnout soudnímu přezkumu. Jde tedy o situaci obdobnou věci sp. zn. Pl. ÚS 49/03 řešené Ústavním soudem.

III. Odpadnutí předmětu řízení a předpoklady pro změnu návrhu

10. Předmětem řízení o žalobě podle § 67 písm. a) s. ř. s. je konkrétní unesení či opatření orgánu územně samosprávného celku. V případě, že je usnesení napadené žalobou v průběhu soudního řízení zrušeno, změněno nebo nahrazeno jiným, odpadl tím předmět řízení. Odpadnutí předmětu řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, pro který soud žalobu odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srov. přiměřeně např. rozsudky č. j. 7 Afs 143/2006-95 ze dne 12. 4. 2007, č. j. 2 Afs 125/2009-104 ze dne 28. 5. 2010, č. j. 1 As 39/2011-60 ze dne 19. 5. 2011, nebo č. j. 4 As 16/2014-65 ze dne 30. 6. 2014).
11. Ve správním soudnictví se nicméně postupem času prosadila poměrně široká možnost změny žaloby v průběhu řízení podle § 95 občanského soudního řádu („o. s. ř.“) ve spoj. s § 64 s. ř. s. Takovou změnu soud musí připustit, jestliže výsledky dosavadního řízení mohou být podkladem pro řízení o změněném návrhu (srov. rozsudek NSS č. j. 8 As 34/2020-100 ze dne 19. 11. 2020 a tam citovanou judikaturu). Typickým příkladem pro změnu návrhu v předmětu řízení bylo setrvalé nahrazování protiepidemických opatření proti nemoci

COVID-19, které bránily efektivnímu soudnímu přezkumu (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 88/2020-44 ze dne 4. 6. 2020, č. 4060/2020 Sb. NSS).

12. Soud zvážil návrh žalobce a dospěl k závěru, že změnit předmět řízení z usnesení Rady města Rokycany č. 14187 ze dne 8. 12. 2020 na usnesení Rady města Rokycany č. 15143 ze dne 5. 12. 2022 je možné pouze formálním rozhodnutím o změně žaloby, nikoliv jen faktickým postupem. Jakkoliv jsou tato usnesení obsahově podobná a výhrady žalobce se vůči nim mohou uplatnit podobnou měrou, je třeba předmět řízení postavit najisto (pravomocně) tak, aby všechny procesní subjekty věděly, o čem soud bude jednat. Žalobcem provedené srovnání s faktickými změnami v řízení o kontrole norem před Ústavním soudem v případech účelových a opakovaných změn napadeného právního předpisu, je pro řízení o žalobě bez významu již jen proto, že správní soud je procesním řádem vázán bez dalšího (čl. 95 odst. 1 Ústavy ČR), kdežto vztah Ústavního soudu k zákonným pravidlům řízení je dosti volnější (srov. např. čl. 88 odst. 2 Ústavy).
13. Soud se proto zabýval tím, zda jsou splněny podmínky pro změnu žaloby v průběhu řízení podle § 95 o. s. ř., tedy zda výsledky dosavadního řízení mohou být podkladem pro řízení o změněném návrhu.
14. Ve věcné rovině tomu lze přisvědčit: původní úprava systému vyhrazených parkovacích míst obsahovala výjimku pro žadatele, kteří jsou držiteli průkazu ZTP, nynější úprava tuto výjimku neobsahuje a na držitele průkazu ZTP dopadá obecné pravidlo. Protiprávnost původní úpravy žalobce spatřoval v tom, že výjimka byla nedostatečná. To platí tím spíše pro úpravu novou. Důvody žaloby i rozhodné právní otázky by tedy po připuštění změny žaloby zůstaly stejné a dosavadní řízení nepřineslo žádné skutkové poznatky, které by změně žaloby bránily. Potud se tedy jeví, že změně žaloby v podobě změny předmětu řízení nic nebrání.
15. Dosavadní řízení však nemůže být podkladem pro řízení o změněném návrhu v procesní rovině.
16. Žaloba podle § 67 s. ř. s. ve spoj. s § 124 odst. 3 obecního zřízení je projevem dozorové pravomoci Ministerstva vnitra vůči městu Rokycany, jehož samospráva je ústavně zaručena podle čl. 99 a násl. Ústavy. Základním pravidlem tedy je, že stát, včetně ministerstva a soudu, může zasahovat do samosprávné činnosti města Rokycany *jen způsobem stanoveným zákonem* [srov. přiměřeně odst. 21–24 nálezů sp. zn. I. ÚS 178/15 ze dne 8. 11. 2018 (N 179/91 SbNU 225)].
17. Zákon tento způsob stanoví v jednotlivých ustanoveních § 124 obecního zřízení. Stručně řečeno bylo ministerstvo před podáním žaloby k soudu povinno snažit se přesvědčit město Rokycany ke zjednání nápravy jeho vlastními prostředky, tj. v rámci samosprávy. Teprve pokud by Rokycany nápravu odmítly, mohou se státní zásahy do samosprávy stupňovat (výzva k nápravě – sistace rozhodnutí samosprávy s uložením lhůty k nápravě – zrušení soudem). Tento postup je tedy obdobný vyčerpání procesních prostředků nápravy uvnitř veřejné správy a má dvě roviny: je projevem subsidiarity správního soudnictví a zároveň i projevem minimalizace zásahů do samosprávy.
18. Před podáním žaloby podle § 124 odst. 3 obecního zřízení tedy ministerstvo musí postupovat podle § 124 odst. 1 nebo 2 téhož zákona, jinak soud žalobu odmítne pro nepřípustnost za přiměřeného použití § 68 písm. a) s. ř. s. (srov. Kühn Z., Kocourek T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR 2019, str. 539).

19. Z tohoto pohledu je žaloba proti usnesení Rady města Rokycany č. 14187 ze dne 8. 12. 2020 přípustná, neboť ministerstvo ve vztahu k němu řádně postupovalo podle § 124 odst. 1 a 3 obecního zřízení. Ve vztahu k usnesení Rady města Rokycany č. 15143 ze dne 5. 12. 2022 ministerstvo podle § 124 obecního zřízení ovšem nepostupovalo.
20. Návrhem na změnu žaloby se tedy ministerstvo fakticky domáhalo neuplatnění zákonných pravidel pro zásahy státu do ústavně zaručené samosprávy. Namísto opětovného postupu podle § 124 odst. 1 a 3 obecního zřízení chce napadnout nové usnesení rady města u soudu přímo. Důvody ministerstva nicméně nebyly svévolné, ale založené na tom, že Rokycany údajně zneužily svého postavení a změnou napadeného usnesení jen brání jeho přezkumu soudem.
21. Pokud by rada města skutečně přijala nové usnesení jen proto, aby zabránila soudnímu přezkumu usnesení původního, popřípadě pokud by přijímání nových usnesení fakticky bránilo efektivnímu soudnímu přezkumu, šlo by o zneužití práva. V takovém případě by bylo namíste uvažovat o tom, že výjimečně není třeba opakovat postup podle § 124 odst. 1 a 3 obecního zřízení, protože město šanci k nápravě již dostalo [srov. např. nález sp. zn. Pl. ÚS 49/03 ze dne 28. 4. 2005 (N 95/37 SbNU 285; 227/2005 Sb.)].
22. V souzené věci však Rada města Rokycany nepostupovala tak, aby soudnímu přezkumu bránila, popřípadě aby se vyhýbala dozorovým pravomocem ministerstva. Jak soud vysvětlil níže, rada města formálně udělala přesně to, co po ní ministerstvo žádalo. Materiálně ale nenaplnila to, čeho ministerstvo chtělo docílit. Ministerstvo vnitra tak může Rokycanům oprávněně vyčítat švejkování, ale nemůže mu vyčítat zneužití práva.
23. V usnesení č. 14187 ze dne 8. 12. 2020 Rady města Rokycany mimo jiné rozhodla tak, že
 2. Rada města schvaluje:
 - řešení vyhrazených parkovacích míst formou nájmu pozemku za cenu 20 000 Kč/rok na 1 parkovací místo pro osobní vozidlo + platná sazba DPH
 - řešení vyhrazených parkovacích míst formou nájmu pozemku za cenu 10 000 Kč/rok na 1 parkovací místo pro osobní vozidlo + platná sazba DPH pro žadatele, kteří jsou držiteli průkazu ZTP
 - řešení vyhrazených parkovacích míst formou výpůjčky pozemku pro žadatele, kteří jsou držiteli průkazu ZTP/P s tím, že žadatel uhradí všechny náklady související se zřízením a odstraněním vyhrazeného parkovacího místa a ukládá odboru rozvoje města k realizaci.
24. Ministerstvo vnitra vyzvalo Rokycany ke zjednání nápravy dne 2. 8. 2022:

Nápravu nezákonnosti navrhuje Ministerstvo vnitra zjednat buď zrušením napadené části usnesení (bod 2, druhá odrážka) anebo jeho úpravou, např. doplněním o oprávnění odboru rozvoje města přijmout přiměřená opatření dle § 3 odst. 2 antidiskriminačního zákona.
25. Výzvě ministerstva tedy bylo možné vyhovět nejen rozšířením výjimek systému vyhrazených parkovacích míst, ale i jen zrušením druhé odrážky bodu 2 usnesení č. 14187. Vyhovění této výzvě ministerstva by vedlo k tomu, že systém vyhrazených parkovacích míst by byl upraven jen úpravou obsaženou v první a třetí odrážce bodu 2. Přesně to Rokycany učinily v usnesení rady města č. 15143 ze dne 5. 12. 2022. Srovnání jedné z možných úprav úpravy požadovaných ministerstvem s aktuální úpravou je tedy následující:

**usnesení rady města č. 14187 ze dne 8. 12. 2020
ve znění nápravy navržené ministerstvem**

2. Rada města schvaluje:

**usnesení rady města č. 15143 ze dne 5. 12. 2022
v aktuálním znění**

2. Rada města schvaluje:

- řešení vyhrazených parkovacích míst formou nájmu pozemku za cenu 20 000 Kč/rok na 1 parkovací místo pro osobní vozidlo + platná sazba DPH

- řešení vyhrazených parkovacích míst formou nájmu pozemku za cenu 20 000 Kč/rok na 1 parkovací místo pro osobní vozidlo + platná sazba DPH

~~- řešení vyhrazených parkovacích míst formou nájmu pozemku za cenu 10 000, Kč/rok na 1 parkovací místo pro osobní vozidlo + platná sazba DPH pro žadatele, kteří jsou držiteli průkazu ZTP~~

- řešení vyhrazených parkovacích míst formou výpůjčky pozemku pro žadatele, kteří jsou držiteli průkazu ZTP/P s tím, že žadatel uhradí všechny náklady související se zřízením a odstraněním vyhrazeného parkovacího místa a ukládá odboru rozvoje města k realizaci.

- řešení vyhrazených parkovacích míst formou výpůjčky pozemku pro žadatele, kteří jsou držiteli průkazu ZTP/P s tím, že žadatel uhradí všechny náklady související se zřízením a odstraněním vyhrazeného parkovacího místa a ukládá odboru rozvoje města k realizaci.

26. Z uvedeného je tedy patrné, že Rokycany výzvě ke zjednání nápravy vyhověly jedním ze způsobů, který Ministerstvo vnitra navrhlo, a to „do slova a do písmene“. Nelze ostatně přehlédnout, že ministerstvo již dříve samo docílilo téhož stavu tím, že rozhodnutím č. j. MV-150653-17/ODK-2022 ze dne 9. 11. 2022 pozastavilo výkon pouze druhé odrážky bodu 2 usnesení č. 14187. Za toho stavu nelze rozumně tvrdit, že postup města Rokycany byl účelový, aby bránil soudnímu přezkumu, popřípadě aby se vyhýbalo dozorovým pravomocem ministerstva.
27. Potud je pro soud obtížně pochopitelná argumentace ministerstva z 19. 1. 2023, podle které systaci druhé odrážky bodu 2 usnesení č. 14187 ministerstvo dosáhlo stavu, kdy na držitele průkazů ZTP nedopadá žádné pravidlo a smlouvy s nimi měly být uzavírány *ad hoc* usneseními rady města. Předně soud nesouhlasí s tím, že by po pozastavení vykonatelnosti výjimky nebo po jejím zrušení neexistovalo relevantní pravidlo – existovalo by obecné pravidlo první odrážky bodu 2 usnesení č. 14187. I kdyby tato argumentace ministerstva byla přesvědčivá, vyvracela by zároveň tvrzení ministerstva o účelovosti jednání Rokycan: pokud zrušení či pozastavení vykonatelnosti výjimky pro držitele průkazů ZTP v režimu usnesení č. 14187 držitele těchto průkazů zcela vyřazuje ze systému řešení vyhrazených parkovacích míst, musí mít doslova stejné znění usnesení č. 15143 stejné účinky. Stejně lze tvrdit, že znění usnesení č. 14187 po *dobrém* zásahu ministerstva držitelům průkazů ZTP pomáhá, kdežto totožná úprava usnesení č. 15143 přijatá radou města je *špatným* zásahem a držitele průkazů ZTP poškozují.
28. Soud si je samozřejmě vědom problematických aspektů věci spočívajících v omezených možnostech ministerstva navrhnout způsob nápravy i v poměrně zřejmých důvodech toho, co ministerstvo chtělo v rámci své dozorové pravomoci dosáhnout.
29. Sporná právní úprava druhé odrážky totiž představuje výjimku z obecně formulované první odrážky bodu 2 usnesení rady města č. 14187. Problematický je údajně nedostatečný rozsah této výjimky. Rozšíření výjimky ovšem nelze docílit jejím zrušením, ale pouze zrušením úpravy celé (uplatnění tzv. negativního rozsahového výroku vůči obecnému pravidlu první odrážky nebylo navrhováno, soud se jím proto nezabýval). Tak setrvale postupuje i Ústavní soud v řízení o kontrole norem, který ovšem může zmírnit dopady svého derogačního rozhodnutí odložením jeho vykonatelnosti [§ 70 odst. 1 *in fine* zákona o Ústavním soudu; srov. např. nálezy sp. zn. Pl. ÚS 15/04 ze dne 30. 11. 2004 (N 180/35 SbNU 391; 45/2005 Sb.)]. Takovou možnost správní soud v řízení o žalobě podle § 67 s. ř. s. nemá.

30. Ministerstvo tedy mohlo navrhnout zrušení druhé odrážky (výjimky pro držitele průkazu ZTP) za současného zrušení první odrážky bodu 2 (obecného pravidla). Tato pravidla společně představují ustanovení, která údajně obsahují diskriminační mezeru vůči držitelům průkazu ZTP. Tímto razantním krokem by žalované Rokycany pravděpodobně donutilo k přijetí nové, komplexní úpravy. Ministerstvo však – z důvodů soudu neznámých – postupovalo mírněji a navrhlo městu Rokycany zrušení nebo úpravu výjimky. Ministerstvo patrně předpokládalo, že město zohlední i související argumentaci o údajné nedostatečnosti výjimky pro držitele průkazů ZTP. Ta byla totiž dosti jasná a městu Rokycany muselo být zřetelné, že ministerstvo by patrně upřednostňovalo rozšíření výjimky, nikoliv její prosté odstranění.
31. Zároveň však platí, že ze strany ministerstva nemělo valného smyslu navrhnout jako dostačující alternativu nápravy zrušení druhé odrážky bodu 2 usnesení č. 14187, protože bylo od počátku zřejmé, že tato náprava sama o sobě nemůže stačit: prosté zrušení výjimky z obecného pravidla nutně povede k rozšíření osobního rozsahu obecného pravidla. V tom se nynější věc také liší od případu řešeného v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 49/03. Tam Jindřichovice pod Smrkem vyhověly jen formálně, protože spornou úpravu sice zrušily, ale následně ji opětovně přijaly. Rokycany oproti tomu zrušily přesně to, co od nich bylo žádáno, aniž by to jakkoliv nahrazovaly.
32. Stručně řečeno, ministerstvo se spolehlo na to, že Rokycany v rámci samosprávy učiní více, než jim ministerstvo navrhlo jako dostačující způsob nápravy. Tento předpoklad se nevyplnil a ministerstvo jako státní orgán vykonávající dozor nad výkonem samosprávy nyní stojí před soudem, kde městu Rokycany vyčítá, že státní moci nevyšlo vstříc a neomezilo své samosprávné rozhodování nad míru, kterou státní moc *stricto sensu* vyžadovala.
33. Z hlediska vztahu ústavně omezené státní moci a ústavně zaručené samosprávy Rokycany sice mohly, avšak nemusely vyhovět tomu, co si ministerstvo přálo. Rokycany vyhověly pouze tomu, co od nich ministerstvo žádalo. V tom nelze rozumným způsobem spatřovat zneužití práva či vyhýbání se dozorovým pravomocem ministerstva. Současný obsah usnesení rady města č. 15143 je tedy třeba přičítat tomu, jak ministerstvo postupovalo podle § 124 odst. 1 a 3 obecního zřízení vůči usnesení rady města č. 14187. Pokud současný stav ministerstvu nevyhovuje, je na něm, aby podle § 124 odst. 1 a 3 obecního zřízení postupovalo znovu a lépe. Obejití tohoto postupu změnou žaloby je za stávající situace nepřijatelné.
34. Ve vztahu k usnesení rady města č. 15143 ze dne 5. 12. 2022 proto ministerstvo nevyčerpalo procesní prostředky ochrany práva podle obecního zřízení, ač to bylo nezbytné. Řízení o změněné žalobě by tedy vedlo k jejímu okamžitému odmítnutí pro nepřipustnost podle § 68 písm. a) s. ř. s. Za toho stavu nejsou splněny podmínky pro připuštění žaloby podle § 95 odst. 2 o. s. ř., neboť výsledky dosavadního řízení nemohou být podkladem pro řízení o změněném návrhu.

IV. Závěr

35. Protože nebyly splněny podmínky pro změnu žaloby, soud ji nepřipustil. Předmětem řízení tak zůstala část usnesení Rady města Rokycany č. 14187 ze dne 8. 12. 2020. Ta však byla nahrazena jiným, pozdějším usnesením rady města. Předmět řízení tedy odpadl a soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.
36. Krajský soud si je vědom toho, že Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 As 88/2020-44 vyslovil, že *je-li odmítnutí návrhu důsledkem mj. nepřipuštění změny návrhu, nemůže být současně jeho příčinou*. Tento názor je patrně vázán na skutkové okolnosti věci sp. zn. 6 As

88/2020, jakkoliv byl vyjádřen poměrně obecně. V souzeném případě se totiž nemá jak promítnout: pro projednání žaloby vůči kterémukoliv ze sporných usnesení rady města nejsou a nemohou být splněny podmínky řízení. Odmítnutí původní žaloby je tedy nevyhnutelné, ledaže by soud měl návrhu na změnu žaloby vyhovět a odmítnout teprve žalobu změněnou.

37. Věta druhá § 95 odst. 2 o. s. ř. počítá s tím, že soud bude v řízení o původním návrhu pokračovat až po právní moci usnesení o nepřipuštění návrhu na jeho změnu. V řízení o původním návrhu ovšem pokračovat nelze, soud proto v zájmu rychlosti a hospodárnosti řízení rozhodl o nepřipuštění změny návrhu a odmítnutí původního návrhu jedním usnesením. K zásahu do práv účastníků řízení tím nedochází, neboť předmět nezměněné žaloby – druhá odrážka bodu 2 usnesení Rady města Rokycany č. 14187 ze dne 8. 12. 2020 – je jednoznačně vymezen. I Nejvyšší správní soud ostatně dospěl k závěru, že soud nemůže rozhodnout o *připuštění změny návrhu* až v konečném rozhodnutí (srov. cit. rozsudek č. j. 8 As 34/2020-100, odst. 68). Důvody tohoto názoru se na *nepřipuštění změny návrhu* neuplatní právě proto, že soudu i účastníkům je jasné, že soud za toho stavu rozhoduje o původní žalobě.
38. Soud žalobu odmítl, žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti výroku I tohoto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.].

Proti výrokům II a III tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 12. května 2023

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu